

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **U., s.r.o.**, IČO: X., so sídlom A., zast. *JUDr. I.*, advokátkou z AK so sídlom J., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Mierová ulica č. 23, 815 11 Bratislava o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v daňovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. júna 2008 č. k. 21S 32/2007-117, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. júna 2008 č. k. 21S 32/2007-117 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. 16092/2006-1 zo dňa 02.01.2007 žalovaný ako odvolací daňový orgán postupom podľa § 48 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „*zák. č. 511/1992 Zb.*“) potvrdil dodatočný platobný výmer

č. 48934/2005-6065 zo dňa 27.12.2005 Colného úradu v Žiline, ktorým tento prvostupňový správny orgán podľa § 12 ods. 2 písm. b) a § 13 ods. 2 písm. b) zákona č. 98/2004 Z.z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 98/2004 Z.z.“) v spoj. s § 6 ods. 1 písm. f) bod 2 cit. zákona vyrubil žalobcovi spotrebnú daň z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie december 2004 vo výške 64.655,- Sk.

Žalovaný svoje potvrdzujúce rozhodnutie zdôvodnil tým, že po tom, čo žalobca na sklad prijal 16.440 kg minerálneho oleja Propán Butánu PpKN: 2711, tak zo záznamu zo dňa 20.12.2004 o prevádzke vozidla nákladnej dopravy motorového vozidla s evid. č.: C. a cisterny s evid. č.: C., vyplýva, že preprava „zvyšku“ množstva minerálneho oleja sa uskutočnila nasledovne :

- z Č. do – dodanie 550 kg Propán Butánu určeného na použitie ako pohonná látka odberateľovi Mgr. R., Z.,
- z P. do H. – dodanie 2.200 kg Propán Butánu určeného na použitie ako pohonná látka odberateľovi Ing. M., Č.,
- z H. do T., kde sa nachádza prevádzka čerpacej stanice odvolateľa – dodanie 4.675 kg Propán Butánu určeného na použitie ako pohonná látka,
- z T. do Ž. – dodanie 863,5 kg Propán Butánu určeného na použitie ako pohonná látka odberateľovi M. (na účet spoločnosti M. s.r.o.), K. a
- záverom je preprava ukončená v sídle odvolateľa v Č., podľa záznamu o prevádzke vozidla bez vykládky tovaru.

Uvedené skutočnosti, tzn. že minerálny olej bol dodaný na použitie ako pohonná látka, potvrdil p. L., konateľ spoločnosti M., s.r.o. S., na ústnom pojednávaní dňa 25.05.2005.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný konštatoval, že žalobca dňa 20.12.2004 z presne neurčeného množstva minerálneho oleja uvedeného v § 6 ods. 1 písm. f) druhý bod zák. č. 98/2004 Z.z. dodal 8.288,5 kg ako pohonnú látku vyššie uvedeným odberateľom, ako aj na vlastnú čerpaciu stanicu, čím mu podľa § 12 ods. 2 písm. b) cit. zákona vznikla daňová povinnosť. V zmysle § 14 ods. 3 zák. č. 98/2004 Z. z. mal žalobca podať daňové priznanie najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu z 28.02.2007 (č. 1. 1).

Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa vo výroku rozsudku vyslovil, že žalobný návrh žalobcu zamietá, avšak v jeho odôvodnení už deklaroval, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ho zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec vrátil žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Svoj rozsudok krajský súd predovšetkým odôvodnil tým, že z vykonanej daňovej kontroly je preukázané, že žalobca vykonal prepravu minerálneho oleja Propán butánu z Poľska do B. na energetické účely v množstve 16.440 kg, kde sa nachádza aj zásobník žalobcu. Rovnako mal krajský súd preukázané, že žalobca dňa 20.12.2004 z minerálneho oleja dodal ako pohonnú látku sebe aj iným odberateľom v množstve 8.288,5 kg a na základe toho mu vznikla podľa § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 98/2004 Z.z. daňová povinnosť a následne podľa § 14 ods. 3 zák. č. 98/2004 Z.z. povinnosť podať najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po vzniku daňovej povinnosti daňové priznanie a v rovnakej lehote zaplatiť daň.

Pretože žalobca si ku dňu vzniku daňovej povinnosti túto nesplnil, potom nepreukázal, že povinnosť zaplatiť daň, ktorá mu bola vyrubená preskúmaným platobným výmerom, mu zanikla.

Tiež žalobca nepreukázal, že minerálny olej, ktorý doviezol na územie Slovenskej republiky a ktorý expedoval v stanovenom množstve ako pohonnú látku tretím subjektom, by bol vopred zdanený. Podľa krajského súdu, pokiaľ by tvrdenia žalobcu boli pravdivé v tom, že predmetnú daň už mal „vopred zaplatenú“, tak nič nebránilo žalobcovi uviesť v daňovom priznaní, že daňová povinnosť vznikla z predmetného minerálneho oleja podľa § 6 ods. 1 písm. f), bod I zák. č. 98/2004 Z.z. vo výške 7.800,- Sk za 1 000 kg, avšak vzhľadom na skutočnosť, že daňovú povinnosť z predchádzajúcej dodávky minerálneho oleja si splnil vo vyššej miere než v akej jeho povinnosť vznikla, započítava si konkrétnu zaplatenú daň, ktorú by musel konkrétne špecifikovať na daňovú povinnosť, ktorá mu vznikla pri dovoze minerálneho oleja v predmetnom rozsahu.

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 17.10.2008 (č.l. 124) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca zdôraznil nesprávnosť právneho posúdenia veci ako odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.

Žalobca najmä uviedol, že daň nielenže predplatil a zaplatil, ale dokonca aj následne doplatil. Minerálny olej, ktorý prepravoval žalobca ako daňový subjekt dňa 17.12.2004, bol prečerpávaný do železničnej cisterny nachádzajúcej sa v obci Bytča a z tejto železničnej cisterny bol až o 3 dni prepravovaný do miest uvedených v rozhodnutí ako pohonná látka. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal zaplatené väčšie množstvo minerálneho oleja na účely pohonnej látky, ako v skutočnosti následne znova dovezol, jediným spôsobom, ktorým mohol postihnúť správca dane žalobcu bolo ustanovenie § 42 ods. 4 zák. č. 98/2004 Z.z., a ak by správca dane preukázal, že žalobca použil minerálny olej ako pohonnú látku. Potom podľa žalobcu, ak dovezie minerálny olej na konkrétny účel vo svojich auto cisternách, a tento riadne zaeviduje do skladových kariet a následne takto zaevidovaný a prečlený prečerpá do svojej železničnej cisterny, napriek tomu, že minerálny olej je prečlený na 2 rôzne účely; stále ide o tú istú látku, toho istého zloženia a jej použitie sa následne dokladá a dokazuje odberateľskými faktúrami, resp. dodacími listami.

Tú skutočnosť, že krajský súd nemal k dispozícii daňové priznania a doklady o zaplatení spotrebnej dane, nie je možné klásť za vinu žalobcovi, nakoľko žalobca prišiel na pojednávanie pripravený iba riešiť právnu otázku a nie skutkovú, hoci skutkový stav nebol podľa žalobcu dokázaný v zmysle zák. č. 511/1992 Zb. Žalobca nepovažoval postup colného orgánu za vykonanie dokazovania v zmysle zák. č. 511/1992 Zb., pretože v tomto prípade správca dane nedbal na zachovanie právom chránených záujmov daňového subjektu, pretože nepostupoval v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom. Takisto nevyhodnotil dôkazy každý jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti a tiež neprihliadol na skutočný obsah právneho úkonu.

Tiež žalobca dal do pozornosti v svojom odvolaní, že žalobcovi ako daňovému subjektu je pravidelne vykonávaná kontrola od roku 2002 a táto vždy skončila s doručením 0,- daňovej povinnosti, hoci priznal zistenia porušení v zmysle § 42 zák. č. 98/2004 Z.z.

Záverom navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vo svojom vyjadrení zo 04.11.2008 (č. 1. 137) žalovaný zopakoval skôr tvrdené skutočnosti, tzn. že z protokolu z 21.11.2005 o daňovej kontrole vyplýva, že podľa záznamu o prevádzke vozidla nákladnej dopravy, motorového vozidla s EČ: C. zo dňa 17.12.2004 vykonal žalobca prepravu minerálneho oleja Propán Butánu PpKN: 2711 v množstve 16.440 kg zo S. v Poľsku na energetické účely do B., kde sa nachádza zásobník žalobcu. Následne, dňa 20.12.2004 predložil žalobca colnému úradu druhý, tretí a štvrtý diel sprievodného dokumentu č. 007291, kde v odseku C potvrdil skutočnosť, že dňa 18.12.2004 prijal celkové množstvo 16.440 kg minerálneho oleja Propán Butánu PpKN: 2711 od dodávateľa S. spol. s r.o., N. Žalobca zároveň podal daňové priznanie na spotrebnú daň z minerálneho oleja s uvedením nulovej sadzby dane na 1.000 kg a v oznámení uviedol, že minerálny olej bude použitý podľa § 6 ods. 1 písm. f) bodu 2. zák. č. 98/2004 Z.z. a pripojil aj čestné prehlásenie, podľa ktorého tovar bude použitý na energetické účely.

Žalovaný sa preto domnieva, že dodaním minerálneho oleja preukázateľne prepraveného a zapísaného v skladovej evidencii na energetické účely, na účel pohonnej látky, naplnil žalobca skutkovú podstatu obsiahnutú v § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 98/2004 Z.z.

S námietkou žalobcu, že žalobca mal daň predplatiť ale aj následne doplatiť, žalovaný vyslovil nesúhlas s odkazom na ust. § 14 ods. 2, 3 a 8 a ďalej § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 98/2004 Z.z. Naopak zdaňovacím obdobím žalobcu nie je kalendárny mesiac, ale podľa § 14 ods. 3 v spojení s § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 98/2004 Z.z. bol žalobca povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do 3 pracovných dní nasledujúcich po vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote aj zaplatiť daň, pretože žalobca nie je daňovým subjektom uvedeným v § 14 ods. 2 zák. č. 98/2004 Z.z., ktorý by bol oprávnený podávať daňové priznanie za konkrétny kalendárny mesiac.

Takisto námietky žalobcu o tom, že žalovaný nevykonal riadne dokazovanie, žalovaný v svojom stanovisku označil za nedôvodné. Z postúpeného spisového materiálu vyplýva, že správca dane zistil v konaní všetky skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti. Podľa žalovaného minerálny olej deklarovaný a zapísaný v skladovej evidencii na energetické účely, mohol žalobca po podaní nulového daňového priznania a čestného prehlásenia o jeho použití na energetické účely, použiť len na deklarovaný účel. Pokiaľ

žalobca následne zmenil účel použitia minerálneho oleja, vznikla mu aj nová daňová povinnosť podať daňové priznanie v lehote najneskôr do 3 pracovných dní od vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň.

Žalovaný považuje za jednoznačne preukázané, že žalobca dodal minerálny olej preukázateľne prepravený a zapísaný v skladovej evidencii na energetické účely, na účely pohonnej látky. Z tohto dôvodu colné orgány postupovali v súlade so všeobecne záväznými predpismi, keď žalobcovi vyrubili spotrebnú daň z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie jún 2004 vo výške 76 971 Sk.

Záverom svojho stanoviska žalovaný navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil ako vecne správny s oznámením súhlasu na rozhodnutie bez pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 O.s.p. odvolanie prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 3 O.s.p.) a po neverejnej porade dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Navyše, v obdobnej veci rovnakých účastníkov už Najvyšší súd svoj názor na existenciu daňovej povinnosti žalobcu v súvislosti s dovozom minerálneho oleja zo zahraničia

(konkrétne 20.000 kg z J., Česká republika) v rozsudku sp. zn. 3Sžf 63/2008 vyslovil a nevidí dôvod na odklon od tohto rozhodnutia.

Preto sa s rozsudkom krajského súdu ako aj s právnym názorom vysloveným v rozsudku sp. zn. 3Sžf 63/2008 stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa Najvyšší súd v svojom odôvodnení iba obmedzil na právne vyhodnotenie námietky žalobcu, že krajský súd neprihliadol na to, že žalovaný nevykonával dokazovanie riadne – a najmä to tvrdenie žalobcu, že *krajský súd nemal k dispozícii daňové priznania a doklady o zaplatení spotrebnej dane, nie je možné klásť za vinu žalobcovi, nakoľko žalobca prišiel na pojednávanie pripravený iba riešiť právnu otázku a nie skutkovú, hoci skutkový stav nebol podľa žalobcu dokázaný v zmysle zák. č. 511/1992 Zb. Žalobca nepovažoval postup colného orgánu za vykonanie dokazovania v zmysle zák. č. 511/1992 Zb.*

Z pripojeného administratívneho spisu pre Najvyšší súd vyplynulo, že žalobca na územie Slovenskej republiky doviezol dňa 17.12.2004 z iného členského štátu Európskej únie 16.440 kg minerálneho oleja pripojeným vozidlom evid. číslo C. z Poľska (S.) na územie Slovenskej republiky. Žalobca za zdaňovacie obdobie podal daňové priznanie, v ktorom deklaroval prijaté množstvo minerálneho oleja, pričom v kolónke daň uviedol 0 Sk. Ďalej žalobca čestne prehlásil, že tovar – minerálny olej bude použitý pre energetické účely. Zo skladovej karty minerálneho oleja Propán butánu určeného dňa 17.12.2004 na energetické účely vyplýva, že žalobca uvedený príjem minerálneho oleja riadne v skladových zásobách prijal.

Zo záznamu o prevádzke motorového vozidla vyplynulo, že uvedená preprava sa týkala minerálneho oleja a uvedené údaje sú identické s údajmi uvedenými v zjednodušenom sprievodnom doklade pri preprave tovaru v daňovom voľnom obehú na území spoločenstva, ktoré sú rovnako súčasťou pripojeného administratívneho spisu. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné, a neboli zo strany žalobcu počas konania spochybnené.

Celý proces správy daní je ovládaný zásadami zakotvenými v § 2 zák. č. 511/1992 Zb., z ktorým významné miesto zaujíma zásada zákonnosti a zásada voľného hodnotenia dôkazov. S týmito zásadami veľmi tesne korešponduje právom žalobcu vyjadrovať sa ku skutočnostiam zisteným pri daňovej kontrole, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť, aby v protokole

boli uvedené jeho vyjadrenia k nim (bližšie § 15 ods. 5 písm. f/ zák. č. 511/1992 Zb.), pričom v samotnom daňovom konaní sa táto právna situácia mení na princíp bremena tvrdenia a dôkazného bremena (bližšie § 29 ods. 4 a 8 cit. zákona). Je potom možné povedať, že právo daňového subjektu aktívne sa vyjadrovať ku skutočnostiam zisteným pri daňovej kontrole (§ 15 ods. 5 písm. f/ zák. č. 511/1992 Zb.) spolu s princípom bremena tvrdenia a dôkazného bremena (§ 29) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov vytvára zákonný procesný priestor na riadne zisťovanie skutkového stavu potrebné pre správny výber daní.

Vybočenie z takto vymedzeného priestoru v procese daňového dokazovania má jednoznačne za následok nedostatočné zistenie skutkového stavu, čo je porušením zásady zákonnosti. Za takéto vybočenie však nie je možné v žiadnom prípade chápať stav spočívajúci v nezabezpečení dôkazných prostriedkov správcom dane, ktorý by mali preukázať správnosť tvrdení daňového subjektu za situácie, kedy správca dane spochybnil tieto tvrdenia daňového subjektu (napríklad svedectvo podané svedkom – p. L.).

Žalobca však v svojich písomných podaniach iba veľmi neurčito apeloval na konajúci súd, aby skutkové zistenie žalovaného označil za nezákonné, resp. že nebolo vykonané vôbec. Takýto všeobecný prístup žalobcu k svojej dôkaznej povinnosti značí, že neuniesol dôkazné bremeno. Preto aj Najvyšší súd sa stotožnil s názorom, že v procese dokazovania žalovaný nepochybil.

Žalobca počas konania nepochybnil dodanie minerálneho oleja v množstve 8.289 kg ako pohonnej látky, ale svoju obranu založil na tvrdení, že za dodávku predmetného množstva minerálneho oleja ako pohonnej látky mal vopred predplatenú daň. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neuniesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal dôvodnosť tvrdení o predplatení dane.

Keďže žalobca zmenil účel použitia minerálneho oleja, vznikla mu daňová povinnosť a zároveň mu vznikla aj nová povinnosť podať daňové priznanie v lehote najneskôr do 3 pracovných dní po vzniku daňovej povinnosti a aj povinnosť v rovnakej lehote zaplatiť daň. Splnenie uvedenej povinnosti žalobca nepreukázal.

Podľa § 14 ods. 2 zák. č. 98/2004 Z.z. platí, že ak je daňovým dlžníkom prevádzkovateľ daňového skladu alebo ak je daňovým dlžníkom oprávnený príjemca, ktorý v rámci

podnikania opakovane prijíma minerálny olej v pozastavení dane z iného členského štátu, je povinný najneskôr do 25. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom mu vznikla daňová povinnosť, podať colnému úradu daňové priznanie vyhotovené podľa vzoru ustanoveného všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 43 ods. 2 a v rovnakej lehote zaplatiť daň. Daňové priznanie je povinný podať aj za zdaňovacie obdobie, v ktorom mu daňová povinnosť nevznikla.

Podľa § 14 ods. 3 zák. č. 98/2004 Z.z. daňový dlžník neuvedený v ods. 2 je povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po dni vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zák. č. 98/2004 Z.z. daňová povinnosť vzniká aj dňom dodania alebo dňom použitia minerálneho oleja oslobodeného od dane na iný ako určený účel, ako aj dňom dodania alebo dňom použitia minerálneho oleja uvedeného v § 6 ods. 1 písm. f/ druhom bode ako pohonná látka.

Odvolačný súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd SR v danom prípade preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov obsiahnutých v odvolaní a nezistil, že by preskúmané rozhodnutie žalovaného nebolo vydané zákonne. Colné orgány preto postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcovi vyrubili dodatočným platobným výmerom č. 48934/2005-6065 zo dňa 27.12.2005 daňovú povinnosť oproti daňovému priznaniu, vo výške 64.655,- Sk titulom spotrebnej dane z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie december 2004.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 3Sžf 63/2008, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (povinnosť zaplatiť spotrebnú daň vyplýva z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 20. októbra 2009

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová